

Eerste lezing uit het boek Handelingen (Hand. 2:14.22-33)

Op de dag van Pinksteren trad Petrus naar voren,
samen met de elf andere apostelen,
verhief zijn stem en sprak de menigte toe:
'U, Joden en inwoners van Jeruzalem,
luister naar mijn woorden en neem ze ter harte.
Israëlieten, luister naar wat ik u zeg: Jezus van Nazaret
is door God tot u gezonden, hetgeen gebleken is
uit de grote daden en de wonderen en tekenen die God,
zoals u bekend is, door zijn toedoen onder u heeft verricht.
Deze Jezus, die overeenkomstig Gods bedoeling
en voorkennis is uitgeleverd,
hebt u door goddelozen laten kruisigen en doden.
God heeft Hem echter tot leven gewekt
en de last van de dood van Hem afgenomen,
want de dood kon zijn macht over Hem niet behouden.

David zegt immers over Hem:

"Steeds houd ik de Heer voor ogen,
Hij is aan mijn zijde, ik wankel niet.
Daarom verheugt zich mijn hart
en jubelt mijn tong van blijdschap.
Vervuld van hoop rust mijn lichaam,
want U zult mij niet overleveren aan het dodenrijk
en het lichaam van uw trouwe dienaar
zal niet tot ontbinding overgaan.
U hebt mij de weg naar het leven getoond,
uw nabijheid zal mij vervullen met vreugde."

Volksgenoten, u zult mij wel toestaan
dat ik over de aartsvader David zeg
dat hij gestorven en begraven is;
zijn graf bevindt zich immers nog steeds hier.

...

Maar omdat hij een profeet was
en wist dat God hem onder ede beloofd had
dat een van zijn nakomelingen zijn troon zou bestijgen,
heeft hij de opstanding van de messias voorzien
en gezegd dat deze niet
aan het dodenrijk zou worden overgeleverd
en dat zijn lichaam niet tot ontbinding zou overgaan.
Jezus is door God tot leven gewekt, daarvan getuigen wij allen.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Antwoordpsalm (Ps. 16)

U wijst mij de weg van het leven.

Behoed mij, God, ik schuil bij U.
Ik zeg tot de HEER: 'U bent mijn Heer,
mijn geluk, niemand gaat U te boven.'
HEER, mijn enig bezit, mijn levensbeker,
U houdt mijn lot in handen.

U wijst mij de weg van het leven.

Ik prijs de HEER die mij inzicht geeft,
zelfs in de nacht spreekt mijn geweten.
Steeds houd ik de HEER voor ogen,
met Hem aan mijn zijde wankel ik niet.

U wijst mij de weg van het leven.

Daarom verheugt zich mijn hart en juicht mijn ziel,
mijn lichaam voelt zich veilig en beschut.
U levert mij niet over aan het dodenrijk
en laat uw trouwe dienaar het graf niet zien.

U wijst mij de weg van het leven.

U wijst mij de weg van het leven:
overvloedige vreugde in uw nabijheid,
voor altijd een lieflijke plek aan uw zijde.

U wijst mij de weg van het leven.

Tussenzang

Tweede lezing uit de eerste brief van Petrus

(1 Petr. 1:17-21)

Broeders en zusters, als u God Vader noemt die iedereen naar zijn daden beoordeelt, zonder aanzien des persoons, heb dan ook ontzag voor Hem tijdens uw leven als vreemdeling.

U weet immers dat u niet met zoiets vergankelijk als zilver of goud bent vrijgekocht uit het zinloze leven dat u van uw voorouders had geërfd, maar met het kostbare bloed van Christus, als dat van een lam zonder smet of gebrek.

Al voor de grondvesting van de wereld is Hij door God uitgekozen, en nu, aan het einde van de tijd, is Hij verschenen omwille van u.

Door Hem gelooft u in God, die Hem uit de dood heeft opgewekt en Hem laat delen in zijn luister, zodat uw geloof en hoop op God gericht zijn.

- Woord van de Heer – Wij danken God

Evangelie volgens Lucas (Luc. 24:13-35)

Twee van de leerlingen gingen op weg naar Emmaüs,
een dorp dat zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt.
Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen.
Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren,
kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee,
maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze Hem niet herkenden.
Hij vroeg hun: 'Waar lopen jullie toch over te praten?'
Daarop bleven ze somber gestemd staan.
Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde:
'Bent U dan de enige vreemdeling in Jeruzalem
die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?'
Jezus vroeg hun: 'Wat dan?'
Ze antwoordden: 'Wat er gebeurd is met Jezus van Nazaret,
een machtig profeet in woord en daad
in de ogen van God en van het hele volk.
Onze hogepriesters en leiders
hebben Hem ter dood laten veroordelen en laten kruisigen.
Wij leefden in de hoop dat Hij degene was
die Israël zou bevrijden,
maar inmiddels is het de derde dag sinds dit alles gebeurd is.
Bovendien hebben enkele vrouwen uit ons midden
ons in verwarring gebracht.
Toen ze vanmorgen vroeg naar het graf gingen,
vonden ze zijn lichaam daar niet en ze kwamen vertellen
dat er engelen aan hen waren verschenen,
die zeiden dat Hij leeft.
Een paar van ons zijn toen ook naar het graf gegaan
en troffen het aan zoals de vrouwen hadden gezegd,
maar Jezus zagen ze niet.'
Toen zei Hij tegen hen:
'Hebben jullie dan zo weinig verstand
en zijn jullie zo traag van begrip
dat jullie niet geloven in alles wat de profeten gezegd hebben?
Moest de messias al dat lijden niet ondergaan
om zijn glorie binnen te gaan?'

...

Daarna verklaarde Hij hun wat er in al de Schriften over Hem geschreven stond, en Hij begon bij Mozes en de Profeten. Ze naderden het dorp waarheen ze op weg waren. Jezus deed alsof Hij verder wilde reizen. Maar ze drongen er sterk bij Hem op aan om dat niet te doen en zeiden: 'Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.' Hij ging met hen mee en bleef bij hen. Toen Hij met hen aanlag voor de maaltijd, nam Hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem. Maar Hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?' Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem, waar ze de elf en de anderen aantroffen, die tegen hen zeiden: 'De Heer is werkelijk uit de dood opgewekt en Hij is aan Simon verschenen!' De twee leerlingen vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij zich aan hen kenbaar had gemaakt door het breken van het brood.